

har til Opgave at vurdere Enhedsskolen som saadan i sin Struktur og i sine forskellige Led. Det er derfor vi har ment, at samtidig med at de forskellige Udvalg er nedsat, bør der nedsættes en Kommission for Helheden, som naturligvis kunde nyde godt af de Erfaringer, de andre Udvalg har gjort.“

Undervisningsministeren fandt det ikke hensigtsmæssigt at nedsætte en Kommission som den foreslaaede, idet Undervisningsministeriets to Departementer i Forvejen deltog i Arbejdet i et saa stort Antal Udvalg, at de vanskeligt vilde kunne overkomme mere Arbejde af den Art. Ministeren gjorde tillige gældende, at gav man en Skolekommission den Opgave, som her var paa Tale, kunde det ikke undgaas, at en stor Del af det Arbejde, der allerede er i Gang, maatte gaa i Staa „af den simple Grund, at saa snart man støder paa et Emne, der vedrører det, vi her kalder Opbygningen eller Strukturen, bliver man nødt til at sige, at dette Problem maa sendes over til den store Skolekommission, som er nedsat efter Venstres Ønske, og som skal behandle hele Spørgsmaalet. Det kender vi jo udmærket godt, vi har haft en Skattekommission, som vist nu har siddet i 11 Aar, og vi har haft mange andre Kommissioner. Jeg ved ogsaa, at Ungdomskommissionen paa en Række Omraader har haft den Virkning, at adskillige af de Spørgsmaal, som man inden for et Departement gerne har villet løse konkret, har maattet ligge stille, fordi man har maattet vente paa, at Kommissionen kom med sin Udtalelse.

Der er“, udtalte Ministeren videre, „i Øjeblikket i hele Landet et frisk pædagogisk Initiativ. Vi har set det i den Henvendelse om Forsøgsskolen, som fra samtlige Lærerorganisationer er indgaaet til Ministeriet lige efter min Tiltræden, og vi er i den ejendommelige Situation, at alle pædagogiske Kredse er samlet om Reformen og om Forsøgsskolen. Jeg har i det andet høje Ting fremhævet den ejendommelige Modsætning til Forholdene efter den forrige Krig. Da var der ogsaa et meget stærkt pædagogisk Røre, men da delte det de pædagogiske Kredse, saa der var en meget skarp Strid mellem de reformivrige og dem, der holdt mere paa det gamle. Nu er vi tværtimod i den Situation, at vi virkelig er klar over, ligesom det ærede Medlem Fru Elin Appel, at der er Reformen, der maa gennemføres. Derfor vil jeg mene, at det vil være langt at foretrække, at man fortsætter det Arbejde, som er i fuld Gang paa en Række af de Omraader, jeg her har nævnt, men at man samtidig søger at *koordinere Arbejdet* paa en saadan Maade, at man drager den Arbejdskraft, den Sagkundskab, man har til Raadighed i alle de forskellige Udvalg, jeg har nævnt, ind i Arbejdet.

Det vil efter min Mening bedst lade sig gøre derved, at jeg som Undervisningsminister søger at koordinere det Ar-